

Єдамова А.М.*

ДЕРЖАВНА ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА ТА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ПОСТКРИЗОВОГО ПЕРІОДУ

У найбільш розвинених країнах світу інвестиційна політика ставиться на перше місце серед усіх прийнятих рішень для досягнення стабільності на макrorівні: обсяг інвестицій розглядається як найважливіший критерій стійкого розвитку національної економіки, а динаміка інвестиційних вкладень як індикатор стану ефективного сукупного попиту, як фактор, що впливає в майбутньому на обсяг національного виробництва, рівень зайнятості й споживання населення.

Інвестиційна діяльність безпосередньо зв'язана з соціальною сферою. Як показує досвід, підвищення інвестиційної активності з боку населення – це результат грамотної інвестиційної політики держави, у тому числі й у соціальній сфері [1].

Соціальні проблеми треба вирішувати інвестиційними методами, тобто шляхом створення нових робочих місць (інноваційне навчання й перепідготовка працівників), підвищення продуктивності праці й росту реальної заробітної плати, економічної зацікавленості працівників і підприємців у високоефективному використанні накопиченого сукупного людського капіталу (підвищення якості життя).

Метою держави повинно бути створення цілісно існуючої суспільної системи, що стійко розвивається, що має стабільно функціонуючу економіку, яка динамічно розвивається, й добре продуману соціальну політику.

Відносно державного бюджету функція держави повинна полягати в тому, щоб забезпечити соціальну орієнтованість бюджету, що забезпечив би достатні розміри консолідованих витрат на соціальний розвиток. Необхідно щоб весь блок витрат на соціальні потреби виявився захищеним. Бюджетне й податкове законодавство повинне гарантувати фінансову працездатність соціальних витрат у регіональних і місцевих бюджетах [2]. Необхідно також ефективно задіяти федеральні позабюджетні фонди, забезпечивши їхнє цільове використання на соціальні цілі, особливо в регіонах. Джерелом додаткових ресурсів можна вважати приватні позабюджетні соціальні фонди під гарантії держави.

Для підвищення інвестиційної активності потрібне створення в країні сприятливого інвестиційного клімату. Зусилля держави, що повинні зіграти першорядну роль у цьому процесі, полягають у здійсненні цілого ряду стимулюючих заходів економічного, політичного й соціального характеру.

В умовах кризи створення сприятливого інвестиційного клімату з боку держави може виражатися в інвестуванні, насамперед, тих галузей народного господарства, які найменше цікавлять потенційного інвестора. А це: транспортна інфраструктура, житлове будівництво, освіта, наука, медицина, культура, тобто галузі соціальної сфери [3]. Тим самим держава сприяє створенню привабливого образу об'єктам інвестування з боку приватного капіталу, у тому числі й іноземного.

Залучення інвестицій у виробничу сферу – це створення нових робочих місць, впровадження нових технологій, підвищення суспільного виробництва і якості робочої сили, збільшення грошових надходжень підприємства, ріст заробітної плати.

* аспірант кафедри міжнародної інформації Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: проф. Макаренко Є.А.

Всі ці заходи при грамотному здійсненні повинні сприяти поліпшенню соціального стану населення країни, поліпшенню його добробуту й підвищенню якості життя, що і є одним з найголовніших завдань держави.

Сучасний стан багатьох країн, що перебувають в умовах триваючої кризи, змушує замислитися про необхідність зміни структурної політики держави, як однієї з умов виходу із кризи. Здійснити подібні великомасштабні зміни без значних капіталовкладень, як з боку держави, так і з боку приватного сектора є неможливим [4].

В умовах кризи інвестиції є найважливішим засобом структурного перетворення соціального й виробничого потенціалу. Для залучення інвестицій необхідно створити сприятливий інвестиційний клімат у країні. І держава в цьому процесі грає основну роль.

Інвестиційна політика держави не може проводитися у відриві від соціальної й економічної політики, тому вона є одним з найважливіших напрямків соціально-економічної політики держави.

Для залучення інвестицій необхідно також створити інвестиційну інфраструктуру, що відповідає світовим стандартам. Підвищити зацікавленість із боку інвесторів і рівень інвестицій держава могла б шляхом надання державно-комерційних гарантій.

Не останню роль у економіці можуть зіграти іноземні інвестиції, які несуть із собою сучасні технології (а це значить – підвищення продуктивності праці, створення нових соціально-привабливих робочих місць із високим рівнем оплати, досвід керування й т.п.). Тому зусилля держави необхідно також направити на залучення іноземних інвестицій.

Таким чином, інвестиційна політика є одним з найважливіших засобів, використовуваних державою для встановлення стійкого росту економіки й, відповідно, виходу країни із кризи.

Література

1. Черкасов В.Е. Международные инвестиции / Черкасов В.Е. Международные инвестиции – М.: «Дело», 2003. – 389 с.
2. Водянов А. Новые инструменты государственного регулирования инвестиций // Водянов А. – Проблемы теории и практики управления – 2008. – № 5. – с. 45-59.
3. Грицына В., Курнышева И. Особенности инвестиционного процесса // Грицына В., Курнышева И. – Экономист – 2010. – №3. – с. 87-98.
4. Стройовий О.С. Інвестиційна політика держави: українська дійсність та зарубіжний досвід // Стройовий О.С. – ЭКО: Економіка и політика. – 2010. – №1. – с. 15-23.